

INTERVENCIÓN DO PRESIDENTE DA XUNTA NO DEBATE SOBRE O ESTADO DA AUTONOMÍA 2019

Señor Presidente do Parlamento;
Señoras e señores deputados;
Autoridades presentes na tribuna;
Señoras e señores deputados nas Cortes Xerais;
Alcaldes e alcaldesas;
Autoridades;
Galegos e galegas:

Este é o derradeiro Debate sobre o Estado da Autonomía. O derradeiro da lexislatura pero, moito máis importante, o derradeiro no que imos abordar con antelación a década que vai iniciarse nuns meses. Por suposto, teremos máis oportunidades para intercambiar opinións, pero seguramente ningunha outra máis propicia e de máis entidade que esta.

Un debate semellante –aínda que de investidura- volverá convocarnos a todos dentro de doce meses. A todos os galegos. Pero nese momento a nova década xa estará iniciada e o Xacobeo 2021 a piques de arrancar. Por tanto, a esas alturas a folia de ruta non só terá que estar definida senón practicamente executada ou executándose.

A Galicia da nova década estará marcada por tres Xacobeos: 2021, 2027 e 2032.

Pero máis aló da preparación destes eventos -que son una magnífica oportunidade para xerar ingresos e mostrar ao mundo a nosa mellor cara- a Galicia Xacobeada da próxima década ten que ser a mellor Galicia da historia para os galegos. Para os que a vivimos, e para os que a vivirán porque veñen, porque volven ou porque aquí nacen.

Queremos unha Galicia que eleve o seu listón: unha Galicia que non se conforma con converxer, senón que lidera; unha Galicia que non se conforma con reter, senón que atrae; unha Galicia que non se conforma con conservar, senón que potencia; e unha Galicia que non se conforma simplemente con resistir, senón que encara retos novos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

A Galicia da nova década ten que ser, máis que nunca, Galicia Calidade. Calidade para os de fóra. Garantía de que aquí atoparán o mellor destino turístico, aquí terán produtos de alto nivel, traballo definido polo bo facer en todos os sectores. Calidade como marca que nos identifique no mundo. Pero calidade tamén para os galegos. Unha terra máis coidada e ordenada, mellores servizos, emprego de máis nivel e en novos sectores, políticas sociais máis eficaces e que cheguen a máis persoas, máis conciliación, unha educación pública que poña aos nosos mozos en primeira liña e indubidablemente a mellor Sanidade pública que se poida ter. Máis calidade de vida.

Elevar o noso listón ao máximo non é un recurso retórico. É unha xusta aspiración que compartimos cos galegos logo destes anos de esforzos e sacrificios, marcados pola recesión. Apóiase na oportunidade histórica que nos ofrecen os próximos Anos Santos. E, o máis importante, esta ambición colectiva susténtase no traballo previo, na nosa capacidade de superación acreditada e nos logros que toda Galicia acadou nos últimos anos.

Galicia quere. Galicia pode. En Galicia si.

Do mesmo xeito que en 2009, esta lexislatura pecharase ás portas dun Ano Santo. Pero esta probablemente sexa unha das poucas coincidencias con aquel 2009.

Se en 2009 a economía decrecía un 3,6 %, agora encadeamos seis exercicios de crecemento, e a perspectiva é seguir medrando este ano e o que ven; somos a comunidade que máis progresou xa que Galicia é onde máis medrou a riqueza por habitante na última década; acadamos o noso maior nivel de converxencia con España e tamén volvemos achegarnos á riqueza de Europa; e ademais estamos diminuindo hipotecas, xa que Galicia é a comunidade que menos aumentou a súa débeda pública na última década, fomos das primeiras que comezamos a reducila hai xa catro anos, temos a menor débeda comercial de España, e a débeda privada é 40 puntos inferior á media española.

Señorías, se o obxectivo de todo Goberno é deixar as cousas mellor do que estaban cando chegou, humildemente creo que estes datos reflicten que, pola nosa parte, está cumprido: a Galicia de hoxe está moito máis preto da Galicia que queremos a maioría dos galegos que a Galicia de 2009.

Sei que o conxunto dos cidadáns sempre anhela unha Galicia mellor. Este goberno tamén e eu tamén. E porque eu tampouco me conformo co xa conseguido, con máis ganas e con máis ilusión que aquel primeiro día de hai dez anos, o meu compromiso con Galicia tamén está máis vixente que nunca.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Desde logo a situación de Galicia é moito máis alentadora que a que atopamos en 2009, cando recibimos a confianza dos galegos por primeira vez, en plena recesión económica. Pero iso non significa que o presente estea exento de sombras.

Elixíronnos para dicir a verdade e xestionar a realidade. E, por iso, non vou obviar que en Galicia segue habendo problemas por resolver –aos que a Xunta ten que dar resposta-, nin tampouco que a nosa contorna vive un momento preocupante que nos condiciona e nos penaliza.

Non somos alleos ás inxerencias internacionais. Cando asoman tendencias proteccionistas que queren limitar o mercado mundial hai intereses galegos implicados, e empresas e traballadores galegos afectados. Tampouco estamos á marxe das convulsións sobre o proxecto europeo, nin da resolución final do Brexit. E especialmente vémonos prexudicados pola inestabilidade crónica que se instalou en España. Porque Galicia é España.

Entra dentro do esperable que esta última afirmación moleste aos deputados nacionalistas. Pero sorpréndeme que haxa outras formacións que pretendan que nos illemos do panorama estatal, como se deduce das valoracións feitas respecto da data fixada para esta cita parlamentaria.

Se o que se buscaba era agardar un momento no que a inestabilidade nacional non interferise neste debate, levaríamos toda a lexislatura, e atévome a dicir que case a poderíamos rematar, sen celebrar ningún Debate do Estado da Autonomía. Pero é que ademais o responsable é avaliar no Parlamento as secuelas que esta parálise nacional supón para os galegos.

Por tanto, creo que o que molesta ao Partido Socialista deste Debate sobre o Estado de Autonomía é que quede ao descuberto que fixo e, sobre todo, que non fixo o actual Goberno de España.

Señorías, antes de referirme ás consecuencias máis importantes que xera toda esta situación, permítanme expoñer outras que quizais son menos tanxibles, pero tamén lesivas para os nosos intereses.

Na miña opinión, o máis importante é a actitude política predominante en España. A boa política adoita distinguir dous momentos que na actualidade algúns confunden, provocando situacións tan complexas como os cuartos comicios en catro anos aos que xa estamos abocados. Deberíase respectar que hai un momento electoral perfectamente acoutado no tempo, e outro momento institucional. Son diferentes, son diferentes tanto na forma como no fondo.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Ao longo de todos estes anos, desde a Xunta garantimos esa diferenciación en todo caso e en todo lugar. Porque sempre entendemos que esa é a única garantía de estabilidade e de acordos coas restantes administracións, con independencia de quen as lidere en cada caso.

Pola contra, no Goberno central estamos a ver como o momento electoral se prolonga máis alá das urnas e invade toda a política institucional, borrando todas as fronteiras. Nestas condicións, a inestabilidade é a tónica xeral e os consensos son arduos ou imposibles, como estamos a ver.

Créase un problema de saúde democrática se a política se entende como unha campaña electoral sen tregua. Se, en lugar do presidente do Goberno, na Moncloa está o candidato dun partido en permanente pugna electoral. Se todo, absolutamente todo, se decide en función de expectativas partidistas.

Os exemplos sobran nestes últimos meses: pervertéronse as institucións que son de todos para usalas como instrumento de campaña; manipulouse o calendario electoral ata o punto de que se celebraron dous comicios en menos de dous meses; secuestráronse recursos das autonomías destinados aos servizos públicos, que ademais foron empregados como mecanismo de chantaxe en negociacións políticas; ignoráronse as mínimas normas de decoro entre administracións públicas; primáronse as alianzas con partidos desleais coa Nación e mesmo contrarios á convivencia, por riba de administracións democráticas e fieis á Constitución; e ata se buscou enfrontar a unhas mulleres con outras cando, afortunadamente, a inmensa maioría da sociedade comparte os mesmos principios e obxectivos.

O diálogo entre demócratas, o entendemento entre constitucionalistas e a colaboración entre institucións non se pode substituír por trincheiras partidistas inamovibles.

Señorías, as ambicións persoais son lexítimas, agás cando se sitúan por riba do país. Non só a Transición, senón a Constitución ou os Pactos da Moncloa terían sido imposibles con esta dinámica. Tampouco se terían producido outros éxitos indiscutibles, como a integración no proxecto europeo, o despregue das autonomías, o desenvolvemento do Estado do Benestar ou a loita contra o terrorismo. Ou máis recentemente, importantes acordos como o Pacto de Estado contra a violencia machista.

Non hai tanto disto, e sen embargo, entre os españois con tres eleccións xerais en menos de catro anos ás súas costas, e coa certeza xa de que haberá unhas cuartas, entre os españois comeza a haber fartura. Fartura da política egocéntrica e fartura da política curta de miras que imposibilita os acordos e contamina a convivencia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Comprendo perfectamente, e comparto, este fastío. Os españois non batallamos durante anos contra a peor das crises económicas para despois ter que soportar estes –como mínimo- catro anos da peor crise política da democracia.

Gobernos provisionais, investiduras frustradas, repeticións electorais, moción de censura, ausencia do mínimo respecto entre partidos, incluso entre os que gobernan ou pretenden gobernar xuntos. De todo menos o que os cidadáns precisan.

Por puro interese particular, por non se sabe que cálculos electoralistas, preténdese que os cidadáns asuman que España carece de alternativa a toda esta situación. Que só é posible esta política. Preténdese que non agarden remedio para esta inmadurez e este narcisismo. Que non esperen nada mellor porque isto é o que hai e o que España supostamente merece. Pois non.

Si hai alternativa á frivolidade e á inestabilidade; si se pode facer política antepoñendo o interese xeral; si é posible gobernar con todos e para todos; só fai falla mirar cara a Galicia: Galicia desminte que o que vive España é irremediable. En Galicia hai solucións.

A Xunta vai seguir traballando por esta Galicia estable, cunha política que se dedica aos cidadáns e non aos intereses dos partidos e tamén na que sexa posible o rigor, o respecto, o diálogo, o acordo coas demais institucións do Estado.

Nunca vimos nin veremos en ningún Goberno da Nación un inimigo, senón un interlocutor ante o que defender os intereses de Galicia, porque ademais son tamén os intereses de España. Pero lamentablemente esta actitude non é recíproca e, xunto á pasividade e a parálise, ten consecuencias.

Nestes últimos meses puxéronse en cuestión cada un dos proxectos que xa estaban comprometidos para Galicia; non temos un interlocutor estable que informe a Galicia da posta en circulación dos trens de alta velocidade; hai obras que levan meses pendentes de ser licitadas, como o enlace orbital de Santiago, a reforma de estación de tren da Coruña, ou a variante norte de Ourense.

Tamén continuamos agardando a que se tramiten a maioría das obras comprometidas para os tramos do Camiño que discorren por estradas nacionais; non se habilitaron recursos para o Plan de Rehabilitación dos BICs que están nas rutas xacobeas, nin se coñece ningún proxecto do Goberno central para o Ano Santo; bloqueáronse as conversas e as transferencia da autoestrada do Atlántico, así como de calquera outra competencia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Seguimos sen unha tarifa eléctrica que dea seguridade ás industrias electrointensivas como Alcoa, como se prometeu; Navantia-Ferrol está sen carga de traballo para os próximos dous anos, non houbo avances no desenvolvemento do estaleiro 4.0. para estas instalacións; tampouco se adoptaron medidas para paliar a caída das vendas na automoción.

Levamos meses esperando a anunciada Estratexia nacional fronte ao reto demográfico; nada se fixo para modificar o Real Decreto que incentive a retención de médicos; resultou imposible retomar a negociación para completar o cadro de persoal da Policía Autonómica; mantense a incerteza respecto á modificación do regulamento da Lei de Costas; e, por suposto, seguimos sen solución para a necesidade máis imperiosa: que se paguen a Galicia os 700 millóns de euros dos galegos que recada a Facenda estatal.

Todo isto –e máis- tamén é o estado da Autonomía. Si señorías, todo isto ao que me acabo de referir afecta ás familias galegas.

Que o Goberno se escude na súa condición provisional para non adoptar medidas imprescindibles atenta contra a nosa dignidade.

Pero ademais atenta contra a nosa propia Facenda porque, como digo, se está privando aos galegos de recursos que necesitamos, pero que tamén por dereito nos corresponden porque son nosos. Galicia non está reclamando nada extraordinario nin nada adicional, senón algo que xa está recadado, que xa está en caixa e que xa está previsto.

Non é unha cantidade menor nin un capricho. 700 millóns é, por exemplo, o equivalente ao presuposto de tódalas políticas sociais anual da Xunta.

Levamos moito tempo advertindo deste problema ao Goberno central: sobre o IVE, 200 M€, xa alertamos hai máis dun ano e prometéusenos unha solución que nunca chegou; sobre as entregas a conta, 330 M€, fomos a primeira comunidade en dar aviso, tamén hai meses, e seguimos agardando; ao igual que polos incentivos ás comunidades cumpridoras como Galicia, 170M€ que se nos escatiman, mentres se dedican todas as atencións ás comunidades que non respectaron as regras durante os últimos anos; remitimos un informe xurídico que avala as nosas propostas e ata redactamos un borrador de Real Decreto-Lei para que en días o puidesen solucionar.

Démosllo todo feito ao Goberno central e nin así, porque a día de hoxe o problema segue sen resolverse. Custa entender esta postura pero aínda máis que nesta Cámara haxa quen a apoie. Todos os que estamos aquí somos os defensores dos intereses das galegas e os galegos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E para recibir unha palmadiña de aprobación de non sei quen, non se pode dar as costas a Galicia. Porque o fondo deste asunto é unha gran inxustiza, pero aínda peores son as formas, con absoluto menosprezo aos galegos que representamos e en prexuízo dos servizos públicos que lles corresponden.

Recorreuse a informes pantasma, e máis tarde a informes forzados e incompletos en época preelectoral; déusenos largas, e despois infravalorouse a nosa lexítima petición; prometeuse que se aboaría todo, e logo que como moito a metade; amagouse con ir escollendo a discreción as comunidades ás que se lles paga primeiro; e díxose que un goberno en funcións non podía saldar a débeda, que era completamente imposible, ata que se convocaron as eleccións.

As excusas e as estratexias foron variando ao longo do tempo, mais o que non cambiou é a falta de respecto e o incumprimento con Galicia. Todo isto foi unha auténtica vergoña... e o único que espero a estas alturas é que non se incremente a vergoña sumando un segundo engano.

Os galegos estamos agardando por 700 millóns de euros, nin máis nin menos, de forma completa. E agardo que ninguén pretenda dar por saldada a débeda pagando só unha parte, que é o que parece. Non o imos consentir. Un Goberno en funcións ten funcións e esta é unha delas. A primeira, pagar o que se debe. O que sucede é que España non tivo nin ten Goberno en funcións. Tivo e ten un Goberno en campaña electoral.

Nas cuestións orzamentarias, esa actitude afecta de xeito indiscriminado a todas as Comunidades de réxime xeral, pero tamén se adopta para tomar decisións que discriminan a unhas sobre outras, e priorizan intereses partidistas fronte aos intereses xerais.

Fíxose co bloqueo a que puidésemos investir o superávit logrado o ano pasado, 130 M€ que finalmente logramos liberar a través dunha lei aprobada neste Parlamento; fíxose co proxecto de presupostos xerais que se presentou nas Cortes, por sorte desbotado, xa que recortaban un 30% os investimentos en Galicia e incrementaban un 60% os investimentos a outras comunidades; fíxose ao condonar a débeda do Porto de Valencia e vetar esa mesma posibilidade ao Porto da Coruña; ou fíxose ao negarlle á Xunta despachos ordinarios de interese para a nosa comunidade, mentres si se concedían a outros gobernos autonómicos.

Os intereses xerais non se poden sacar a poxa. O Goberno ten o deber de servir a 47 millóns de españois e iso inclúe a dous millóns setecentos mil galegos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Cómpre reiterar unha vez máis que non se pode confundir o Estado co Goberno central. O Estado somos todos. Institucións nacionais, autonómicas e locais e, por suposto, todos os cidadáns. O Estado é permanente, a diferenza dos gobernos que somos transitorios. E por iso, nin un partido pode suplantar a un Goberno, nin un Goberno en funcións, e nin sequera un Goberno central en plenas facultades, pode suplantar ao conxunto do Estado.

Galicia non pide nin pedirá nunca ser máis que ninguén pero tampouco acepta nin aceptará ser menos. Todos somos españois na mesma medida e merecemos a mesma consideración.

A España política visible neste momento nada ten que ver coa España real na que tamén estamos reflexados os galegos: a parálise dunha choca co dinamismo da outra; a asimetría dunha ten pouco que ver coa unidade que persegue a outra; a incapacidade para atopar fórmulas de gobernabilidade contrasta cos innumerables acordos que contraen todos os días españois de toda condición e convicción.

Esta desconexión cada vez maior entre a práctica política e a práctica cotiá dos cidadáns débese, ao meu entender, a unha razón fundamental: en España a política está perdendo a centralidade.

Este valor non é, nin pode ser, propiedade dun único partido político. Ninguén pode preservalo en solitario. A centralidade foi un logro forxado polo Partido Socialista e do Partido Popular con outros apoios, tamén desde o sentido común. Agora, lamentablemente á centralidade parece gañarlle en España esa dialéctica de *capuletos e montescos* da que falamos ao comezo, e que tanto agrada aos extremismos.

Galicia pode prezarse de non ter sucumbido a discursos ruturistas nin sequera nos momentos máis difíciles; Galicia conserva os seus valores comúns e, sendo heteroxénea e diversa, mantén intacta a súa unidade; e, sen dúbida, a isto contribúe a estabilidade que si hai na nosa terra e que nos mantén afastados tanto do inmovilismo como das arroutadas.

Durante este debate haberá intervencións –comezando pola miña- que sinalarán eivas e conflitos que existen na sociedade galega. Pero permítanme facer tres preguntas: ¿Acaso algún deles podería resolverse mellor nunha Galicia politicamente inestable? ¿Acaso algún deles sería máis xestionable se este Goberno, este Parlamento e estas institucións foran semellantes ás doutros lugares que emprenderon camiños sen saída? ¿Como poderíamos propoñernos superalos con receitas políticas que levan anos demostrando que só conducen ao bloqueo ou ao desgoberno?

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Señorías, hai quen aquí mira con envexa a outros lugares ou institucións. Quen preferiría para Galicia importar os problemas doutras comunidades. Ou a quen non lle importaría –ao contrario, gustaríalle– que en Galicia se reproducira a inestabilidade, a parálise e o fracaso das últimas lexislaturas nacionais con tal de ver satisfeitas as súas aspiracións persoais. Tamén a imaxe e semellanza de quen agora goberna España.

Eu non quero para Galicia algo así porque quero a Galicia. Quero para España e todos os seus territorios o exemplo que damos as galegas e os galegos porque quero a España. E eu reivindico o modelo de Galicia.

Que non é, este modelo de Galicia non é, nin moito menos, exclusivo deste presidente, por máis que o obxectivo único de partidos desta Cámara se limite simplemente a “botar a Feijóo”. Que non é tampouco deste Goberno por máis que sexa a liña que tratamos de seguir día a día. Que non é o de ningún partido, nin tan sequera do que leva máis anos gobernando nesta terra. É o modelo escollido polos galegos non só durante varias lexislaturas senón durante varias xeracións.

Galicia é unha comunidade estable e centrada. E por iso, desde a Xunta de Galicia, o que tratamos é de levar ás institucións a centralidade do seu pobo. Estar centrados significa, en primeiro lugar, o que é evidente no ideolóxico: moverse na moderación.

Ultimamente téntase que a xente confunda moderación con debilidade, cando a principal fortaleza dun país é que as distintas forzas políticas, que representamos distintas visións dos cidadáns, sexamos capaces de converxer naquilo que nos une, en lugar de potenciar continuamente todo o que nos separa. Pero estar centrados tamén ten un segundo significado que ten tanta ou máis importancia neste momento. Estar ao que hai que estar. Estar centrados na xente, nos cidadáns.

Non imos permitir que a inestabilidade de España se lles traslade aos galegos por intereses menores. Galicia vai seguir sendo un contrapunto a esa situación. É difícil, non llelo oculto, pero estamos decididos a facelo na medida das nosas posibilidades. Primeiro porque, como lles dixen ao inicio, temos un proxecto para a nosa terra que vale a pena continuar. E tamén porque temos un compromiso coa nosa xente, que merece algo distinto ao que maioritariamente se lle está a dar desde a política nacional.

Señorías, o modelo é Galicia. E por iso, en todo aquilo que dependa de min e namentres dependa de min, os intereses de Galicia xamais se verán sometidos a outros intereses máis cativos, minoritarios, e moito menos aínda extremos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Hai quen antepón a súa conveniencia ideolóxica, partidista e incluso persoal a Galicia. Pero eu non, por riba de calquera outra cousa eu son o presidente de Galicia. E nin fun, nin son, nin serei nunca refén de ningún partido. Nin tan sequera do meu. Son militante de Galicia.

E por iso aspiro a preservar o modelo de Galicia. Porque ademais é o propicio para seguir fixándonos novas metas na década que vén. Falar do medio ou do longo prazo case parece imposible na política de hoxe. Mais non o é para Galicia. Galicia vai moito máis aló desa política do titular do día seguinte, o tuit máis ou menos enxeñoso ou o guión do entretemento televisivo.

Nesa visión curtopracista: parece irrelevante cumprir as regras fiscais, aprobar os presupostos, gastar sen pensar nos efectos; non se lle presta atención a decisións e valoracións que á larga dividen aos cidadáns; e dá igual afrontar problemas estruturais, como a viabilidade das pensións, o financiamento sanitario, unha educación equitativa ou os problemas demográficos.

Pero todo isto lamentablemente ten consecuencias. E por iso nos temos esforzado tanto para que Galicia sempre fose unha excepción a ese distanciamento que hai hoxe entre as obrigas da política e as súas respostas.

Galicia é unha excepción que se preocupa polo legado que deixamos aos que virán. Galicia é unha excepción que quere unir á xente, e non crispala e separala. Galicia é unha excepción que conta cun proxecto que non improvisa, senón que planifica.

Con esta filosofía estamos elaborando o Plan Estratéxico 2021-2030, un modo de xestionar que está avalado no fondo e na forma polos dous plans estratéxicos anteriores. No fondo, porque o feito de que Galicia lidere na última década o progreso económico en termos de riqueza por habitante confirma que esa planificación foi un acerto. De feito, 9 dos 10 indicadores de efectividade do Plan en vigor xa se están cumprindo.

Pero tamén é bo pola forma, xa que como saben non falamos dun plan exclusivo da Xunta, senón elaborado conxuntamente con colectivos sociais e empresariais. O novo plan xa está aberto ás achegas de todos, máis de 400 expertos xa fixeron as súas, e a invitación á participación manterémola ata o final e tamén neste Parlamento, onde agardo contar con vostedes.

Igualmente, a planificación ten reflexo na boa execución dos fondos europeos, que converte a Galicia nunha referencia na Unión e nos dá forza e argumentos para poder defender as novas demandas cara o próximo período 2021-2027.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Señorías, Galicia ten unha folla de ruta e ten un rumbo trazado. E Galicia, pese a todas as trabas, pese ao bloqueo, pese á inestabilidade a nivel nacional, volverá ter uns orzamentos en 2020, como cada ano.

Si. Aprobaremos os próximos orzamentos da Xunta para o ano 2020 cumprindo os prazos legais, porque pese ás limitacións que hai para elaboralos ao non coñecer a senda de déficit e as entregas a conta do ano que vén, négome a que o desgoberno doutras institucións lles prive aos galegos de novos proxectos con recursos adicionais.

Os cidadáns non teñen por que esperar a que a política nacional recupere o seu pulso. Galicia funciona e non vai pararse. E, a diferenza do que pasa no conxunto de España, seguirá tendo certezas e unha delas son os orzamentos en data. Como sempre. Porque nos parece básico para preservar todo o que conseguimos nos últimos anos. E, por suposto, porque non imos desaproveitar ningunha oportunidade de futuro, e menos aínda unha tan importante como a que nos ofrece o Xacobeo 2021.

Señorías, téñenme escoitado que o Xacobeo é máis que un ou tres eventos, se contamos tamén os de 2027 e 2032. Sobre todo é unha gran oportunidade.

Por iso, non lles oculto a miña sorpresa e decepción pola reacción dos grupos da oposición ao Plan Estratéxico do Xacobeo que xa presentamos. Non lles pido que recoñezan o acerto de traballar con anticipación, coa anticipación que non houbo no Ano Santo anterior. Tampouco que aplaudan todas as nosas propostas. Por suposto, hainas para todos os gustos. Moito máis cando o obxectivo é chegar a diferentes tipos de públicos. Pero non podo entender que aínda non fixesen nin unha soa achega.

Pídlles que recapaciten. Non se absteñan do futuro de Galicia no que estamos implicados a inmensa maioría dos galegos. Entre o seu partido e Galicia, vale a pena elixir Galicia. E saben que lles falo con coñecemento de causa. Con vostedes –oxalá- ou sen vostedes, imos seguir traballando para que Galicia saque o máximo rendemento ao Xacobeo e para ir máis aló. Para unha Galicia que no mundo teña aínda máis prestixio. Porque o merece. E para unha Galicia que mellore o día a día da vida dos galegos e tamén as súas expectativas.

En definitiva, que a Galicia da nova década sexa máis que nunca Galicia Calidade: unha Galicia máis moza, unha Galicia máis familiar, unha Galicia máis innovadora, e unha Galicia máis verde. Unha Galicia que, despois de sobrepoñerse á recesión, se marca novas metas e obxectivos máis ambiciosos. Para poder seguir sentindo o orgullo de acadalos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Falamos do futuro de Galicia e por iso quixera referirme en primeiro lugar aos máis mozos. A maioría dos mozos nunca desfrutaron da experiencia xacobeá. Moitos, ademais, sufriron unha infancia, unha adolescencia e uns primeiros pasos no mundo laboral marcados pola crise económica.

E, neste contexto actual de recuperación, a todos eles lles debemos que a Galicia que vén lles brinde mellores expectativas. Unha Galicia á altura dunha mocidade máis e mellor formada; unha Galicia sensible aos problemas sociais e ao medio ambiente como os propios rapaces: temos o maior número de voluntarios de toda España; unha Galicia máis accesible ás tecnoloxías, á mobilidade, á cultura, a diferentes opcións de ocio; e, o máis importante, unha Galicia que siga incrementando as oportunidades laborais.

A Galicia de hoxe xa crea emprego en máis cantidade e calidade que a de hai dez anos. En 2009, o paro que asumimos medraba o 31,9 %, e agora baixa un 6,5 %. As afiliacións caían un 4,7 %, e agora aumentan en case 2 puntos. Galicia é a 3ª comunidade onde máis medraron os salarios nos últimos dez anos. Dous de cada tres ocupados son indefinidos e traballan a tempo completo. A taxa de ocupación feminina é a máis alta da nosa historia, con 5 puntos por riba do ano 2009. E no caso específico dos menores de 30 anos, o desemprego, que chegou a estar por riba do 40 % ao longo da crise, e está por debaixo da metade.

Outro indicador significativo é que en 2018 entraron en Galicia arredor de 13.000 persoas máis das que saíron, e a metade de estas 13.000 que entraron máis das que saíron, teñen menos de 30 anos.

De xeito especial, está dando froitos o traballo para lograr o retorno dos emigrantes galegos. Na última década triplicouse a volta desde América. Multiplicouse por cinco só no caso dos emigrantes venezolanos.

Son datos insuficientes pero tamén son esperanzadores e permiten que recobremos a fe en nós mesmos e no noso futuro para seguir mellorando e encarar os retos que temos por diante.

Negar que Galicia foi quen de facer fronte ás dificultades; tratar agora de debuxar esta Galicia como a peor das Galicias posibles, non é máis que repetir -desde a oposición- o erro máis grave que esta oposición cometeu desde o goberno: que foi ocultarnos a crise máis severa que tivemos en Galicia e en España.

Esa si foi a peor das Galicias posibles no período democrático.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Nós non imos incidir nese erro: nunca negamos nin a existencia nin a dureza daquela crise; xamais restamos confianza nun país que batallou con mérito e éxito contra as súas consecuencias; e do mesmo xeito, agora non imos ignorar que volvemos vivir un período con signos evidentes de desaceleración e novas preocupacións. Onte mesmo o Banco de España emendou as propostas de crecemento do Goberno central. Pero tamén seguimos mantendo que, como entón, Galicia vai dar unha resposta estable e efectiva a estas incertezas.

A inestabilidade nacional é, desde logo, o peor aliado posible: Resta confianza, non permite facer un axeitado seguimento desta situación, non axuda a despexar incógnitas nin, tampouco, a xestionar cos cinco sentidos desafíos como o Brexit que, por exemplo, para a nosa pesca é transcendental.

A falta dun goberno que tome decisións réstanos forzas ante os desafíos e non favorece o crecemento. Vai á contra. E por iso pido responsabilidade. Ningunha campaña electoral debería facernos esquecer que hai un país que hai que xestionar.

Fálase de enquisas, de partidos, de siglas, de candidatos, de listas, de aritméticas, de coalicións, de bloques, de pactos, de ministerios, de cargos... e pasa a un segundo plano o que debería ser o máis importante: que esta facendo España e que vai facer España para evitar unha nova crise económica.

A política ten que romper esta burbulla electoral na que está atrapada porque fóra dela están os cidadáns aos que nos debemos e os intereses xerais que hai que preservar.

A política ten que deixar de ser un problema engadido e pasar a formar parte da solución e, no que dependa da Xunta, nós non imos contribuír a que a cidadanía en xeral, e os mozos en particular, se vexan abocados a unha nova época de frustracións en forma de crise económica.

Tamén coa vista no noso futuro, tendo en conta á xuventude, sería moi recomendable que por fin o conxunto das forzas nacionais garantan un compromiso real co Pacto de Estado pola Educación, demandado ata a sociedade pero nunca materializado.

España leva toda a democracia encadeando leis educativas. Practicamente unha distinta con cada goberno. Un estudante que hoxe estea rematando os seus estudos, terase formado con catro normativas diferentes. Isto non é lóxico.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

O próximo Gobierno de España –sexa o que sexa- ten que exercer o seu deber de coordinación sobre as Comunidades Autónomas. Ten que deixar de calcular se lle favorece que un modelo sexa máis conveniente para unha ou para outra ideoloxía. Porque o obxectivo da educación non debe ser ideolóxico.

O que debe ser é máis conveniente para que os mozos reciban unha educación do máximo nivel. Debe ser máis conveniente para que esta educación se reciba en igualdade. E debe ser conveniente para que a porta de saída da educación sexa a de entrada no mercado laboral.

Queremos unha educación en liberdade, queremos unha educación equitativa, unha educación máis completa e unha educación máis competitiva. Non basta con infraestruturas educativas por máis que na última década investimos máis de 266 millóns de euros para facer novos colexios e institutos, ou reformar os que temos.

E así é como exercemos as nosas responsabilidades.

Por primeira vez en Galicia hai programas plurilingües en todos os niveis educativos. Infantil, Primaria, Secundaria, Bacharelato, FP e tamén os primeiros graos universitarios.

Ofrécense o dobre de prazas para aprender unha lingua no estranxeiro. Desde o ano pasado, os rapaces que rematan os seus estudos contan coa opción de acreditar oficialmente o seu nivel en idiomas con probas que son de balde para as familias.

E sobre todo multiplicamos case por 10 o número de alumnos que reciben clase en galego, castelán e unha terceira lingua, arredor de 110.000 alumnos. Máis idiomas e tamén máis tecnoloxía. Máis de 120.000 alumnos teñen aulas dixitais. Máis de 27.000 alumnos xa traballan co libro dixital.

Ademais somos pioneiros en impartir novidosas materias como Robótica, Programación ou Oratoria. E garántase apoio adicional aos alumnos que precisan reforzo en 2 de cada 3 colexios que teñen a opción de ter un contrato-programa.

O reto que nos marcamos está claro: non debemos agardar a que remate a próxima década para que o 100 % dos rapaces galegos saian das escolas públicas dominando unha terceira lingua ademais do galego e do castelán, preparados para o mundo dixital, formados nas áreas máis vangardistas e co reforzo nas materias que o precisen.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Hai que seguir incidindo no que funciona porque todos estes avances contribúen a ter unha mocidade hoxe, en Galicia, mellor preparada. Hoxe a taxa de abandono temperán é a máis baixa desde que hai rexistros e no último informe PISA, Galicia obtivo os mellores resultados que a media de España e que a media dos países da OCDE.

Unha das prioridades é axudar aos rapaces a atopar a súa vocación, a superar as dificultades e trasladarlles os perfís profesionais máis demandados. Neste sentido, tamén actuamos e actuaremos: xa hai 15 centros que ofrecen Bacharelato de excelencia en ciencias e tecnoloxía e a Estratexia STEM está a fomentar estas materias; o ano que ven Galicia converterase na 3ª comunidade con graos universitarios abertos, de xeito que os alumnos poderán elixir materias de varias carreiras antes de decidirse por unha, e para continuar nesta liña, anúnciolles que este curso aprobaremos o Plan de Orientación Profesional, que de xeito progresivo incorporará aos colexios públicos un segundo orientador, comezando polos 20 con maior número de alumnos.

Tamén mantemos o compromiso de seguir adaptando a Educación Pública ao mercado laboral.

Neste eido, penso que un dos nosos maiores acertos foi a aposta reforzada pola FP. Demóstrao a boa acollida entre os mozos, supéranse os 51.000 matriculados neste curso en FP, un 50 % máis que en 2009. E demostramos a implicación das empresas. Máis de 200 contribúen a que sexa posible a FP dual que combina formación e prácticas.

E sobre todo demóstrano os extraordinarios niveis de inserción laboral, no entorno do 90 %.

Por iso continuaremos nesta liña, guiándonos pola nova Estratexia FP 2030, nos 47 centros dinamizadores seleccionados en toda Galicia, e no futuro Centro Galego de Innovación da FP que comezará a funcionar o próximo ano en Ourense.

No caso dos alumnos que opten polos estudos universitarios, xa dispoñen dun novo mapa de titulacións que racionalizou a oferta e terán un novo fito no marco do Proxecto Galicia 2030 que impulsamos da man das universidades, e que xa deu como resultado un catálogo de 30 perfís profesionais de futuro, que nos próximos anos concretaremos nas correspondentes novas titulacións.

E por suposto, seguimos considerando fundamental a formación xa na época laboral, como a que garanten as unidades formativas en empresas, obradoiros de emprego ou modernización do Servizo Público de Emprego.

En definitiva, a nosa vontade é que os mozos teñan ao seu dispor os máximos instrumentos para que escollan o seu camiño en liberdade.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Queremos escolas, centros de formación e universidades libres de adoutramento e de etiquetas. Queremos que estean cheos de coñecemento e valores. Así actuamos.

Galicia ten a escola máis inclusiva de España grazas ao Decreto de diversidade que garante que o 93 % dos nenos con necesidades especiais están estudando en centros ordinarios.

Estimúlase o esforzo cos Premios á excelencia académica, coas Bolsas Mocidade Exterior ou co Programa Talento Mozo.

Promóvese a vida saudable cando se fomenta o deporte en idade escolar, a alimentación equilibrada ou a prevención de enfermidades de transmisión sexual, e con novas medidas que aprobaremos como fixar por lei a calidade alimentaria que se oferta nos centros públicos educativos.

Protéxese o idioma, logrando que os galegos sexan os que mellor coñecen e máis falan a súa lingua propia de todas as comunidades que contamos con ela, e aprobando un plan para promover que, en liberdade, queiran empregala máis.

Deféndese a igualdade, con medidas concretas como que o 100 % dos colexios teñan un plan de loita contra o machismo ou inclúan a igualdade como materia de libre configuración.

E todos os colexios públicos xa contan cun plan de convivencia, e a vontade é que se actualicen para incorporar problemas novos.

Un dos que máis nos preocupa é o acoso escolar.

Debemos asumir que o bullying non é unha cousa de nenos, senón un problema no que hai vítimas ás que hai que protexer. Para iso, temos o compromiso de trazar cos profesionais educativos un novo Plan contra o acoso escolar, en todas as súas vertentes.

O coñecemento é liberdade e nós queremos unha xuventude libre. Libre para desenvolver a súa vida. Libre para escoller o seu futuro multiplicando as súas opcións e oportunidades. Libre para que falen a lingua que consideren. Libre de machismo e libre de abusos. Libre de presións ideolóxicas e partidistas. Libre para que constrúan con nós –porque Galicia os precisa- a Galicia que vivirán eles e aqueles que lles sucedan.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Hai importantes medidas de apoio á mocidade: os menores impostos que teñen para mercar vivenda no rural ou as axudas para adquirila en cascos históricos; os descontos do 5 % en libros e do 10 % en material escolar; as próximas axudas para o carné de conducir, tanto de turismo como de camión, por un importe próximo aos 300 €, para axudar á mocidade a acceder en mellores condicións ao mercado laboral; as instalacións xuvenís da Xunta que desde este 2020 estarán a súa disposición tamén fóra do período estival; e o próximo verán será a campaña con máis prazas que nunca; ou a extensión da Tarxeta Xente Nova pola que moitos mozos xa viaxan gratis, ampliándoa a toda Galicia e por dous anos máis. Viaxar gratis os mozos e mozas por toda Galicia sempre que sexan menores de 21 anos. Neste sentido sería de gran axuda que as cidades aplicasen esta medida nas liñas urbanas.

Non somos a Comunidade con máis mozos pero si seremos a Comunidade que máis os apoie para que vivan, traballen, volvan e teñan aquí o seu futuro e ao tempo dar futuro a esta terra.

Galicia ten que apoialos porque Galicia precisa apoiarse neles para construír esa Galicia máis familiar, máis innovadora e máis verde que queremos acadar.

Aspiramos a que Galicia sexa máis familia que nunca. Trátase de reforzar os lazos fraternais entre os galegos e trátase de que, con máis intensidade, o fagamos apoiándonos os uns nos outros.

Queremos uns servizos públicos de máxima calidade e coas mellores prestacións que cheguen ao 100% dos cidadáns. Queremos que nos avances de Galicia ningún galego quede atrás. E queremos apoiar máis que nunca ás familias porque son as que sacan adiante Galicia e porque Galicia -como o resto de España e Europa- precisa ampliar a familia para garantir o seu futuro.

Conscientes de que estruturalmente non hai un reto de maior importancia, Galicia é a primeira Comunidade en presentar unha Lei de Impulso Demográfico. Somos pioneiros elevando a leis estas políticas. É, desde logo, un obxectivo de país, no que nos gustaría contar cun consenso de país.

Conscientes tamén de que isto vai máis aló da nosa terra, levamos anos esixindo a implicación das autoridades nacionais e europeas e construimos acordos con outras comunidades autónomas españolas.

E tamén conscientes, estamos adoptando máis medidas que nunca para que Galicia sexa o mellor lugar de España para formar unha familia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Ninguén vai ter fillos porque llo pida un goberno, nin evidentemente un goberno pode obrigar a ninguén a ter fillos. É unha decisión na que inflúen moitos condicionantes, pero na Xunta temos a determinación de que, do que de nós dependa, todo sexan facilidades para aqueles que escollan libremente dar o paso de formar unha familia ou ampliála.

Por iso hoxe hai máis prazas públicas de escola infantil que nunca, o dobre das que había en 2009; máis apoios económicos que nunca, como a Tarxeta Benvida, o Bono Concilia, as axudas para libros de texto e material escolar, ou curso tras curso as taxas universitarias máis baixas de España e máis servizos que nunca a disposición de nais e pais, como o Bono Coidado, as casas niño nas contornas rurais, o transporte escolar ou as novas vacinas incorporadas ao calendario infantil gratuíto.

Ademais predicamos co exemplo dentro do ámbito público.

Ampliamos o permiso de maternidade na Administración ata as 24 semanas, antes que os demais; e as axudas que damos aos autónomos para isto pasaron de 4 a 12 meses, o triplo.

Arredor de 12.000 empregados públicos desfrutaban da flexibilidade horaria ou do teletraballo.

Facilitamos a mobilidade e os concursos de traslados e beneficiamos nos últimos anos a 9.000 familias, servidoras públicas.

As axudas para apoiar a redución de xornada medraron un 30 % desde 2009.

Ou tamén aumentamos case un 37 % os fondos para que os concellos promovan a conciliación nos seus ámbitos.

Ao longo destes anos, no ámbito da dinamización demográfica adoptamos máis iniciativas que nunca e cada vez con máis intensidade.

Seguiremos por este camiño e durante os próximos doce meses -en paralelo co desenvolvemento da Lei de Impulso demográfico e anticipándonos á súa aprobación definitiva- aprobaremos continuamente medidas de calado dentro do Plan de Apoio Natalidade, por riba de calquera outro plan que exista en España e ao nivel das nacións europeas máis avanzadas neste eido.

Todos os concellos poderán ter un centro de conciliación, e para iso, habilitarase unha liña de axudas extraordinaria para os 23 concellos que aínda non o teñan.

Segundo, todas as familias que reciban a Tarxeta Benvida e teñan un terceiro fillo recibirán 2.400 euros anuais desde o seu nacemento ata que cumpra os tres anos;

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Terceira, ademais a Tarxeta Benvida incrementarase tamén nun 25% para todas as familias que vivan nos concellos de menos de 5.000 habitantes, que recibirán 1.500 euros polo primeiro e segundo fillos; e 3.000 euros polo terceiro.

En cuarto lugar, financiaremos que as empresas contraten persoal para que os seus traballadores poidan conciliar e que os seus fillos estean ben coidados e preto deles no horario laboral.

En quinto lugar, bonificaremos as peaxes autonómicas para as familias numerosas.

En sexto lugar, os novos establecementos como hoteis ou centros comerciais deberán contar con cambiadores accesibles para nais e pais e reservar prazas de aparcamento para familias.

En sétimo lugar, crearemos o selo para distinguir e recoñecer os establecementos máis amigables coas familias.

En oitavo lugar, lanzaremos unha nova Caixa Benvida, máis completa e con artigos máis útiles para as familias que acaban de crecer.

En noveno lugar, apoiaremos ás familias que teñen unha filla ou un fillo celíaco, creando unha distinción para os establecementos concienciados coas súas necesidades.

En décimo lugar, impulsaremos a creación de parques infantís cubertos, que permitan o seu emprego con independencia da climatoloxía.

Ampliaremos os recursos para facilitar ás familias conciliar durante as vacacións escolares e o próximo curso terán máis recursos para deixar aos seus fillos cando non hai clases.

E en último lugar, no lugar doce, a partir do 1º trimestre de 2020 garantiremos que a educación infantil de 0 a 3 anos será totalmente gratuíta para todas as familias galegas a partir do segundo fillo, con independencia da idade que teña o primeiro.

A maiores, faremos ao próximo Goberno central unha proposta de colaboración e cofinanciamento para chegar ao obxectivo de que as garderías sexan 100 % de balde para todas as familias, xa desde o primeiro fillo.

Galicia será a comunidade de referencia en conciliación da vida persoal, laboral e familiar.

Alguns destes cambios non serán inmediatos no que se refire a resultados, sobre todo a efectos demográficos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Os gobernos irresponsables só pensan no que pode traerlle resultados instantáneos. Os gobernos responsables deben actuar coa vista posta no futuro.

Faltaría á verdade se dixese que os nacementos se van disparar en 2020 grazas ao moito que fixo ou o que pretende facer a Xunta, pero asegúrolles que todas as familias galegas gozarán de máis apoios que nunca antes.

Isto non pretende, nin moito menos, ser escusa para obviar que Galicia, como o resto de España e Europa, ten unha situación poboacional complexa. En 2030 unha de cada tres persoas terá máis de 65 anos. Non se pode comezar en 2029 a pensar nese desafío, por iso levamos traballando nel desde 2009.

Non sería sensato que o fixeramos nós, e por iso tampouco o é que desde o actual Goberno de España non se fixera nin unha soa proposta ao respecto. Nada. Cero. Tal é a deixadez que o Alto Comisionado para esta materia que conseguimos do anterior Executivo, leva vacante dende fai seis meses.

Nós imos seguir cumprindo co noso dobre deber: tratar de revertir a pirámide poboacional en Galicia e, ao tempo, dar resposta á nosa actual situación demográfica, na que os nacementos non conseguen equilibrar a boa nova da nosa crecente lonxevidade.

Isto implica tamén prestar atención aos maiores e ás persoas que se encargan dos seus coidados cando o precisan. Hoxe mesmo, directivos da Xunta están recollendo en Dinamarca un novo recoñecemento ás nosas políticas de envellecemento activo.

Desde 2009 multiplicouse por 16 o Servizo de Axuda no Fogar, que hoxe chega a preto de 24.000 persoas.

Hai o triplo de prazas públicas en centros de día.

Creamos as 30 primeiras casas do maior no rural, e serán o dobre antes de rematar a lexislatura.

Xantar na casa leva un menú para cada día da semana a máis de 1.300 fogares.

Botamos a andar o autobús que leva coidados porta a porta, que leva servizos de óptica, obradoiros de memoria e asesoramento aos maiores, comezando polos 20 concellos máis pequenos.

E no caso dos que optan por unha residencia, teñen un 42 % máis de prazas públicas que antes.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Loxicamente, o Plan Estratéxico para a década debe reforzar tamén esta área con novas medidas, algunhas delas inmediatas como a extensión dese autobús de coidados porta a porta, para que se amplíe aos 200 concellos de menos de 5.000 habitantes.

Igualmente, aprobarase o Decreto de concerto social, que nos permitirá contratar prazas públicas en entidades sociais coa máxima flexibilidade.

Estase elaborando un protocolo de atención aos maiores que viven solos.

E, por suposto, darase o impulso definitivo ás sete novas residencias nas sete cidades.

A Xunta leva moito tempo traballando nestas sete residencias que satisfarán dúas terceiras partes da demanda que existe hoxe en día.

Buscamos e acordamos cos concellos os terreos máis axeitados, redactamos os anteproxectos construtivos, reservamos unha partida orzamentaria... e a Fundación Amancio Ortega decidiu sumarse ao proxecto e asumir a súa construción e equipamento en beneficio do servizo público.

Estabamos afeitos a que estas mostras de compromiso co país fosen criticadas por grupos minoritarios. Pero sorprendeume que, neste caso, quen as afease fose tamén quen aspira a liderar a oposición.

Pois hoxe eu quero aproveitar esta Tribuna, en primeiro lugar, para reiterar o orgullo de que unha empresa de primeiro nivel internacional como Inditex sexa galega.

En segundo lugar, para facer un recoñecemento a que supoña tantos empregos para Galicia e o conxunto de España e teña en Galicia a súa sede.

En terceiro lugar, para agradecer que esta empresa, que cumpre con todas as súas obrigacións legais e tributarias, quixera, a través da Fundación Amancio Ortega, doar 90 millóns de euros para o patrimonio público de Galicia

Oxalá Galicia tivera aínda máis empresas que crean miles de postos de traballo.

Oxalá Galicia tivera aínda máis fundacións que contribúen ao noso desenvolvemento social.

E oxalá Galicia contara con políticos cun nivel de compromiso co país como o que pretenden cuestionar.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

As políticas sociais son para a Xunta unha prioridade absoluta, na que traballamos con seriedade, en colaboración coa sociedade civil e cunha fiabilidade que nos recoñecen as entidades sociais. Así seguiremos traballando.

En Galicia puxéronse en risco 2.400 empregos nas entidades de apoio ás persoas con discapacidade porque o Goberno central se despreocupou de que estas organizacións non podían asumir de inmediato a suba do salario mínimo. ¿Sabem quen vai resolver este problema? A Xunta de Galicia, mañá na reunión do Consello.

¿Sabem cantos recursos terían a maiores os galegos se o Goberno cumprise coa súa obriga legal de financiar o 50% do que custa atender a dependencia? 191 M€ máis cada ano, o que nos daría para cubrir o 100% da dependencia e contar coa máxima calidade posible. Pero o Goberno central só financia o 25%.

¿Como un partido pode criticar que unha Fundación privada doe voluntariamente 90 millóns de euros para políticas sociais e ao tempo incumprir coas súas obrigas coas políticas sociais desde o goberno?

A Xunta fala facendo e así desde 2009 multiplicáronse por catro o número de dependentes atendidos.

En 2018, o obxectivo prioritario foi ampliar a extensión do sistema. O obxectivo da lexislatura era conseguir no 2020, 60.000 dependentes atendidos. Ese obxectivo se cumpriu a finais de 2018 e en Galicia hai máis de 60.000 dependentes atendidos tódolos meses.

En 2019 o novo obxectivo foi incrementar as contías que perciben os dependentes e tamén se conseguiu.

Subimos entre un 10 e un 75 % a prestación por dependencia que cobran 19.000 persoas por coidados na contorna familiar, por asistencia persoal ou polo Bono Autonomía en Residencia.

No ámbito de apoio ás persoas con discapacidade, ademais de incrementar as contías que reciben as entidades, mellorouse a accesibilidade nos edificios públicos e lanzouse a primeira OPE específica para eles, aumentando un 40 % os convenios, e axilizando o seu proceso de valoración. E seguiremos apoiándoos, por exemplo, cun catálogo de postos de traballo da Administración que estarán reservados para eles ou cun novo Decreto de accesibilidade.

Señorías, en Galicia hai máis políticas sociais e os últimos datos revelan que en Galicia hai menos fogares que nunca con dificultades para chegar a fin de mes.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Somos a segunda comunidade con menos persoas en situación de extrema necesidade.

Pero aínda que haxa menos, aínda que para algúns xa non estean de máxima actualidade, para a Xunta seguen estando presentes.

Desde 2009 incrementamos un 67 % os recursos para loitar contra a pobreza, e seguiremos traballando. Ás medidas que xa temos en marcha como as axudas para evitar cortes de luz, somos a única comunidade que ten axudas complementarias ás do Goberno central; ou o protocolo para evitar que ninguén quede sen vivenda por falta de recursos; ou facilidades para que os perceptores da Risga poidan atopar traballo e cun aumento da contía que reciben en 100 euros ao mes de media; ou miles de axudas para os emigrantes que pasan apuros en Venezuela, en Cuba, en Arxentina.

Sumaremos novas iniciativas, e farémolo da man das entidades actualizando no ano 2020 os obxectivos da Axenda Social Única, que pactamos con todas as organizacións que se dedican á pobreza.

Mantemos o noso compromiso social para todos e todo o tempo, señorías. Non cara a galería. Non só cando nos conveña. Non só para as campañas. Non só desde a oposición para despois esquecelo durante os gobernos.

Dedicamos moito tempo e moitos esforzos a traballar polos que máis o necesitan, e bastante menos tempo a presumir dos nosos logros. Tendemos a centrarnos máis en todo o que aínda queda por facer.

Mellores servizos públicos fan de Galicia máis familia. Son de todos e grazas aos galegos que os financian. Son o mérito do seu esforzo e os servizos públicos son o seu patrimonio dos galegos. E ningún partido ten dereito nin a negarllelos, nin a apropiarse deste logro colectivo nin, moito menos denostalo.

Non lles oculto que produce fonda sorpresa esta actitude, por exemplo no relativo á Sanidade Pública.

Moitos países e profesionais de primeiro nivel eloxian as nosas infraestruturas sanitarias. Fai uns días o Hospital Público de Vigo, ou fai outros días interesados varios facultativos de outros países polo Plan de Hospitalización a domicilio.

Outras comunidades pídennos copiar as últimas innovacións tecnolóxicas.

E, o máis importante de todo, nos últimos anos os galegos valoran a Sanidade Pública nos niveis máis altos da historia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

¿Por que negarnos entón no ámbito político este éxito que é de todos os galegos?

¿De que vale criticar o sistema con afirmacións falaces e, ao tempo, obviar os problemas que si hai e que non se están afrontando?

Mentres no resto das administracións se descapitalizan os servizos públicos, Galicia reforzou o seu cadro de persoal, especialmente nos servizos públicos.

A pesar de que hai menos rapaces, mantense estable o número de docentes, e presentamos, ano a ano, a mellor ratio de profesores por alumnos de toda España, a mellor.

No eido dos servizos sociais, acabamos de anunciar oposicións nunha novidosa convocatoria de Emprego Social con case 600 prazas, a maioría delas para residencias de maiores, dependencia, menores ou atención á muller.

Tamén creceron lixeiramente os efectivos na Xustiza.

E 35.136 profesionais que hai en nómina a día de hoxe é a maior cifra da historia do Sergas.

Hai, por tanto, máis persoal para prestar servizos públicos e ademais teñen mellores condicións.

Fomos quen de que recuperasen o nivel retributivo previo á crise, e acumulamos subas salariais que se traducen de media en 3.825 € ao ano. E a previsión é volver subir as retribucións dos empregados públicos en 2020, sempre que o Goberno central faga os seus deberes.

E ademais, en todos os eidos alcanzamos acordos de gran relevancia na Función Pública.

Especialmente importante é o acordo histórico alcanzado na Administración Xeral para o desenvolvemento da carreira profesional, que xa está a beneficiar a 11.000 empregados públicos.

E especificamente o acordo para a carreira profesional na Sanidade Pública que xa foi solicitado por máis de 27.000 profesionais do Sergas.

A nosa vontade é continuar nesta liña, como vimos demostrando coas sucesivas ofertas públicas de emprego, máis de 25.000 prazas en ofertas públicas de emprego.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E sobre todo sendo conscientes dunha realidade que temos que afrontar na vindeira década: só ata 2024 está prevista a xubilación de case 18.000 empregados públicos, case 14.000 na Educación e na Sanidade públicas.

O noso obxectivo é afrontar esta situación e seguir esgotando ata o máximo as taxas de reposición que nos marca o Goberno central, como fixemos sempre. De feito, este ano Galicia tivo un 8 % adicional por cumprir todos os obxectivos fiscais, unha marxe que aproveitamos e dedicamos exclusivamente á Sanidade.

E todo iso mantendo o compromiso que temos cos sindicatos para mellorar a estabilidade na Función Pública, elevándoa ao entorno do 93%.

Cumprimos coa nosa palabra: devolvémoslles os esforzos que fixeron os empregados públicos e melloramos as súas condicións; esgotamos sempre a taxa de reposición; reducimos e racionalizamos o tamaño da Administración; e homoxeneizamos a Función Pública diminuíndo progresivamente a dependencia do persoal laboral, xa que o 95 % dos laborais fixos amosaron voluntariamente que queren funcionarizarse.

E o que pido é que as institucións estatais tamén cumpran coa súa obriga, que lamentablemente non o están a facer.

Galicia pediulle ao actual Goberno modificar a normativa para incentivar a retención de médicos especialistas. Non se fixo.

Solicitoulle tamén axilizar o procedemento de acreditación de unidades docentes. Non se fixo.

Propuxemos reducir os prazos para homologar títulos de especialistas extracomunitarios. Tampouco.

Estaba previsto xa para o ano pasado a posta en marcha do rexistro estatal de profesionais sanitarios e un estudo de necesidades de especialistas. Paralizouse.

Rogamos unha convocatoria extraordinaria de MIR para poder aliviar os problemas de médicos de familia e de pediatras en atención primaria. Díxose que non.

Reclamouse eliminar a taxa de reposición nas OPEs sanitarias. Díxose que non.

¿Ven nestas respostas algún compromiso coa Sanidade Pública, señorías? Eu non.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Hoxe contamos cun 10 % máis de presuposto para a Sanidade Pública: flexibilizamos a idade de xubilación; ofertouse un contrato de estabilidade para os médicos de familia e pediatras de ata 3 anos, que xa permitiu materializar a incorporación de 30 facultativos aos ambulatorios galegos, cun salario de entrada garantido de máis de 60.000 €/ano dende o primeiro mes, e vaise estender tamén á enfermaría esta aspiración de contratos estables e pensamos formalizar un centenar só neste ano.

E recentemente aprobamos o Plan de Atención Primaria, con 200 accións das que o 80 % son no curto prazo.

Señorías, por máis que temos que seguir mellorando, nunca antes Galicia tivo unha mellor Sanidade Pública. Nunca. E reto a todos os portavoces dos grupos que non estean de acordo con esta afirmación, a que digan en que momento da nosa historia houbo máis e mellores prestacións sanitarias e mellores resultados sanitarios que agora.

Todos os indicadores de esperas e de rendemento están mellor que cando chegamos ao Goberno.

Hai menos espera media. Nas patoloxías urxentes agárdanse 16 días, un 60% menos. Fanse un 20 % máis de intervencións cirúrxicas en horario ordinario nos bloques cirúrxicos dos hospitais. Hai máis vías rápidas. E mellorouse a capacidade de resolución en Atención Primaria, que por certo, é o servizo sanitario mellor valorado polos cidadáns de acordo co Barómetro Sanitario do Ministerio de Sanidad. Hai máis tecnoloxía en todos os centros, grazas ao investimento para renovar TACs, mamógrafos dixitais, aceleradores, ou instalar quirófanos de última xeración.

Hai máis dereitos: instrucións previas, segunda opinión médica, libre elección, tempos máximos de espera en determinadas patoloxías que por certo, ampliaremos proximamente, ou Lei de Dereitos e garantías para os enfermos terminais.

E tamén hai mellores infraestruturas. Neste ano impulsamos a maior renovación histórica das nosas infraestruturas sanitarias. Para un novo Servicio Galego de Saúde que culminaremos nos próximos anos.

Puxemos en marcha, en plena recesión económicas, dous novos hospitais. Finalizamos a construción e equipamos na súa totalidade o Hospital de Lugo, e construímos dende cero e sen ningunha axuda e puxemos a funcionar novo Hospital Público de Vigo. Rematamos as instalacións de Ourense cun novo edificio de hospitalización, da Coruña con novas urxencias e un novo bloque cirúrxico, do Salnés incrementando nun 25% a súa superficie e na Mariña cun novo edificio de hospitalización en servizo e co remate da remodelación do actual prevista para o 2020.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Continuamos con distintas actuacións de mellora, como a ampliación das urxencias no Barbanza en marcha, a reforma do Meixoeiro en Vigo, a remodelación do hospital de Monforte e do Barco, ou a mellora prevista das urxencias en Verín.

E seguimos traballando señorías. Nas próximas semanas, no mes de outubro, iníciase as obras da ampliación do Hospital de Ferrol.

Antes de que remate o ano licitamos as obras do hospital Gran Montecelo en Pontevedra

Nos vindeiros días adxudicárase a redacción do proxecto de ampliación do Complexo Hospitalario de Santiago.

Completaremos a renovación do Complexo Hospitalario de Ourense para que, o que xa está licitado, o proxecto da Fase I que incluírá un novo edificio de hospitalización e a reforma do Materno-Infantil.

E neste vindeiro trimestre, trala culminación dos estudos realizados polo SERGAS, adoptaremos a decisión sobre a ubicación na que construiremos o Novo Hospital da Coruña.

E, aos 66 centros de saúde que xa construímos ou reformamos sumaremos outros 24 que incluírán centros integrais de saúde que prestan máis servizos que os habituais. Como o de Lugo que se iniciará nos próximos tres meses, ou como o que faremos en Vigo e cuxo proxecto daremos a coñecer antes de que remate este ano.

Seguiremos preparando e equipando a Sanidade Pública para que dea a mellor resposta posible aos pacientes e aos retos que debe abordar.

Hai que previr, como fixemos cos programas de cribado de colon ou mama, e antes de que remate o ano comezando coa pilotaxe da detección precoz do cancro de cervix.

Hai que garantir os novos tratamentos e atención personalizada. Especialmente relevante é a próxima aprobación do Plan de Saúde Mental e do Plan Oncolóxico.

Hai que dar resposta ás expectativas da xente, e para iso estamos redactando e ultimando un novo Plan de humanización dos centros.

E hai que ter en conta a futura realidade demográfica, e para iso estamos estendendo o Hospital a Domicilio a toda a xeografía galega, facendo o maior investimento en innovación e mellorando a atención aos pacientes crónicos.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Pero todo isto non o podemos facer en solitario. Por iso pido o apoio para solicitar ao próximo Goberno central: un paquete de medidas urxentes para poder dotar ao sistema dun número de profesionais suficiente, mellorar a rede nacional e as sinerxias no estudo das novas enfermidades e dos novos desafíos sanitarios, así como para aprobar na primeira parte da próxima lexislatura un novo sistema de financiamento viable. Para hoxe e para o futuro.

Garantir o gran nivel dos nosos servizos públicos esixe financeiros. E para iso, o terceiro reto que nos marcamos é lograr unha Galicia máis competitiva. E o xeito de acadalo é pola vía da innovación.

A Galicia de hoxe xa é máis dixital e máis avanzada e hai fitos moi destacados.

Somos unha das dúas únicas comunidades autónomas do Estado que está ensaiando a cobertura 5G, e a terceira comunidade con maior cobertura 4G.

Na administración os trámites electrónicos xa superan aos trámites presenciais.

O 100 % dos galegos teñen historia clínica e receitas electrónicas, e estamos traballando para completar a historia social única, que xa teñen 650.000 cidadáns en 280 concellos.

A Xustiza modernizouse grazas aos 100 M€ que investimos para as infraestruturas, o dobre que se investiu en xustiza nos últimos 15 anos, con programas coma o Plan de Expurgo, pero tamén con avances tecnolóxicos como as demandas on line, as videoconferencias dispoñibles no 100% dos xulgados ou o sistema de comunicacións electrónicas.

Somos a 2ª comunidade autónoma onde máis creceu o investimento público en I+D e a 1ª en execución de fondos europeos para esta materia.

Temos infraestruturas consolidadas como os centros tecnolóxicos e as multinacionais están desenvolvendo os proxectos vangardistas en Galicia.

O sector primario tamén se está dixitalizando, por exemplo cunha rede de comercio electrónico no rural ou coa poxa online nas lonxas.

En suma, Galicia xa non é a terra que sempre imitaba os avances doutras comunidades e sempre ía por detrás. Agora Galicia está liderando.

E o reto é que o siga facendo e con máis intensidade na vindeira década a través da Estratexia Dixital Galicia 2030. Porque a innovación non é unha opción. É unha obriga para todos e para todo, para que haxa futuro.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

No noso día a día é fundamental. Por iso estamos elaborando o Decreto que permita acreditar as competencias dixitais dos galegos, de xeito similar a como se recoñecen os idiomas.

Debemos incorporar a intelixencia artificial, e por iso estamos traballando para ser a segunda comunidade que elabore unha estratexia neste sentido; e crearemos a rede de nodos de especialización tecnolóxica.

As vivendas non poden quedar á marxe, e por iso, o ano que ven aprobaremos unha liña de axudas para fomentar as casas intelixentes.

Mesmo as nosas estradas deben adaptarse e o imos facer co impulso da Estrada 4.0 que prepare as vías para o desenvolvemento do coche autónomo.

Pero, señorías, innovar é moito máis que dixitalizar. É adaptarnos para ser competitivos nun mundo en constante evolución.

Innovar é investigar, e por iso a semana pasada fixemos a maior inxección pública da historia nos centros de investigación universitaria.

Tamén é atraer e reter novos investigadores, e o Programa Talento achega precisamente máis de 21,5 M€ ata 2021 para chegar a 1.500 profesionais en I+D.

É tentar fomentar a creatividade e desenvolver ideas, e por iso creamos 25 aceleradoras para todo aquel que teña un proxecto.

Pero tamén é facilitar que os investidores confíen en nós.

Por iso, aprobamos incentivos de ata o 50 % para adquirir solo industrial. E por iso estamos por fin executando a a Plisan. E por iso coa Lei de Implantación Empresarial, 125 concellos, diminúen ata cero as taxas para as empresas que invistan por primeira vez, o que lle agradezo a eses 125 que xa baixaran os impostos aos investidores.

Pero innovar tamén é lograr que as empresas se modernicen, e para iso xa teñen a disposición a Plataforma StartIN que leva apoiados preto de 1.000 proxectos e anúnciolles que imos poñer en marcha seguinte estratexia, a Estratexia Innovación Pemes.

Igualmente lanzamos a nova Axenda 4.0, para dar continuidade ao éxito da que funcionou nos últimos anos e que permitiu a case 9.000 empresas dar pasos nesta dirección.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Esa é a axenda que acabamos. A axenda que presentamos, xa fai semanas no Consello, ten máis recursos: 350 M€ de fondos ata 2020 e máis ferramentas para un obxectivo maior, crear 13.500 empregos.

E especial importancia terá o apoio ao Polo Industrial TIC da Coruña, que pretende poñer a disposición das empresas maquinaria e equipamento para levar á práctica os seus deseños.

Señorías, os principais avances da nosa terra nos últimos anos viñeron da man da innovación. E así temos que tentar que ocorra tamén na Galicia da próxima década.

Grazas a súa modernización, o sector do automóbil aumentou os empregos e as fábricas seguen contando con Galicia para fabricar novos modelos.

O sector naval, no que a implicación da Xunta foi decisiva, recuperou o liderado e hoxe ten a segunda maior carteira de pedidos despois de Holanda.

Apostar pola aeronáutico non tripulado en Rozas trouxo a Galicia ás principais multinacionais do sector e na actualidade estanse a desenvolver máis de 35 proxectos innovadores.

Lograr un 90 % máis de cotas na pesca fixo posible que Galicia rompera en 2017 o teito dos 500 millóns de facturación en primeira venda.

A aposta pola transformación e comercialización dos produtos pesqueiros traducíuse nun aumento do 38 % do prezo por quilo da cadea mar-industria.

Dinamizamos os portos cun investimento de 186 M€, e isto supuxo que aumentase un 60 % os tráficos.

Axudar a que as explotacións agrarias sexan máis competitivas supuxo a entrada de case 3.500 mozos, ou que se puxeran en marcha tres proxectos lácteos que de coronar con éxito absorberán a metade de todo o leite líquido que producimos.

Somos a terceira comunidade con maior creación de empresas biotecnolóxicas.

En definitiva, estamos máis preparados e concienciados para os novos retos. Estamos innovando e estamos sendo competitivos. Pero iso non significa que non haxa problemas. A nosa obriga é poñelo de relevo e advertir que a inestabilidade nacional ten consecuencias económicas e por suposto empresariais.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Galicia segue movéndose en niveis moi positivos de exportacións desde hai 4 anos nos que comezamos a bater récords, pero seguimos de cerca a evolución das exportacións este ano, con algunha preocupación.

A Lei de Acción Exterior busca precisamente reforzar a nosa axenda internacional...

Seguimos potenciando a alianza da Eurorrexión co Norte de Portugal...

Estamos alí onde hai dificultades para as nosas empresas, como fixemos a semana pasada ao carón das empresas galegas pesqueiras en Arxentina, que manteñen 5.000 empregos nos caladoiros da Patagonia...

Temos unha comisión de seguimento do Brexit, pensando especialmente nos máis de 1.700 tripulantes que faenan en augas británicas, pero a maiores sería conveniente que a nivel nacional se recupere pronto a normalidade e non se perdan estes meses.

Igualmente, o IPI está diminuíndo un -6,2% entre xaneiro e xullo, sobre todo polo sector da enerxía, que caeu un -23%. De feito, se descontásenos a enerxía da ecuación, en xullo o IPI crecería en Galicia un +7,2% en termos interanuais. ¿E por que entón temos o problema coa enerxía? Isto non é fortuíto, hai razóns:

É preocupante, eu diría que alarmante, en primeiro lugar a situación das industrias electro intensivas.

Primeiro foi o caso de Alcoa na Coruña, para a que aínda non se atopou unha solución definitiva xa que a nova dirección só asegura dous anos de tranquilidade.

Agora súmanse as incertezas en Alcoa San Cibrao, que representa o 32 % do PIB de toda a provincia de Lugo e afecta ao futuro de máis de 1.600 familias.

Pero este problema pode afectar ao resto de industrias electro intensivas, que dan traballo en Galicia a 5.000 persoas.

Quen debería achegar solucións aínda non fixo nada. Levamos case un ano propoñendo medidas para incluír no Estatuto dos consumidores electro intensivos. Nin sequera nos ensinan o borrador. É unha grande irresponsabilidade.

Tamén reclama a nosa atención a situación das centrais térmicas de carbón.

Primeiro foi o caso de Naturgy con Meirama en Cerceda. Onde xa se anunciou o peche da instalación a mediados de 2020, e que xa leva meses paralizada.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E agora temos o caso de Endesa nas Pontes. A empresa xa anunciou que paraliza as obras previstas para axustarse á normativa europea ata que se aclare a situación, e leva cinco meses sen practicamente actividade nas súas instalacións.

Pero señorías, estes non son os únicos ámbitos onde a irresponsabilidade está a afectar a nosa economía. Hai outros sectores clave con futuros comprometidos.

As modificacións promovidas a nivel do litoral afectan claramente á industria localizada nas nosas costas, como é o caso de Ence na comarca de Pontevedra; ou tamén o caso da inmensa maioría das conserveiras. Ponse en risco a actividade forestal que xera ingresos a 80.000 familias en Galicia ou un sector como o da conserva no que somos líderes mundiais. Iso é intolerable.

Navantia Ferrol volve estar sen carga de traballo durante dous anos e ata a chegada das fragatas. Non se cortará chapa nos estaleiros da cidade ata 2022 e as empresas auxiliares están botando á xente á rúa. Urxe tomar decisións como as que incentivamos desde a Xunta dende hai anos, para que hoxe Fene sexa referencia da construción de jackets para a eólica mariña. Non se pode non facer nada.

A demonización do diésel supuxo unha gran incerteza no sector da automoción, que acusa a caída das vendas case nun 15% no primeiro semestre; e tampouco se garantiu a construción da nova subestación comprometida con REE, a nova subestación de Balaídos, básica para os procesos produtivos de PSA Peugeot Citroën Opel e tamén básica para a subministración eléctrica da cidade de Vigo en xeral.

Son, en suma, as consecuencias económicas de que España leve máis dun ano en permanente campaña electoral.

Por iso é tan necesario un goberno de xestores, e non de asesores.

Un goberno que faga cálculos en función das necesidades dos cidadáns e dos sectores, e non cálculos en función dos escanos.

Un goberno que cree un clima de estabilidade e confianza.

E un goberno que governe, un goberno que governe coma se goberna Galicia.

Señorías, o cuarto piar da Galicia que vén é, como lles dicía, unha Galicia verde.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Desde o punto de vista normativo, está blindado este obxectivo. A Galicia máis ordenada da historia é a Galicia actual. Ten hoxe un corpo normativo ambicioso: un Plan do Litoral; as Directrices de Ordenación do Territorio; unha única Lei do Solo; un único regulamento que a desenvolve; un Plan Básico Autonómico... Este traballo debe completarse en cada concello.

En 2009, menos do 10% dos concellos tiñan PXOM adaptado. Agardamos rematar a lexislatura case coa metade, e xa estamos redactando os plans básicos municipais para os 49 concellos de menos de 5.000 habitantes: o primeiro estará aprobado na primeira metade de 2020.

Con todo, o máis importante é levar a ordenación e a protección á práctica, ao noso día a día.

A nosa vontade é que Galicia se sitúe á vangarda do coñecemento e da acción sobre o cambio climático. E para iso a próxima semana aprobaremos a Estratexia de Cambio Climático 2050 na que estamos traballando desde o ano pasado. Non é un asunto que esteamos improvisando, nin saquemos a colación coincidindo co Cumio sobre o Cambio Climático que se está a celebrar estes días. Somos conscientes desde hai moito que este é posiblemente un gran desafío que temos, xunto á demografía.

Neste sentido, fago un chamamento aos 157 concellos que aínda non están adheridos ao Pacto dos Alcaldes polo Clima.

Todas as administracións debemos involucrarnos nun asunto sobre o que a concienciación cidadá é maioritaria. Cómpre apoiarse nela para abordar, con realismo pero sen dilación, as medidas necesarias.

En primeiro lugar, protexer o noso medio ambiente.

Protexelo de quen o quere atacar.

Por exemplo, cando loitamos contra o furtivismo non só estamos defendendo ao sector pesqueiro que traballa legalmente, senón tamén velando pola sustentabilidade dos recursos mariños.

Tamén cando redobramos o apoio pola industria forestal avanzamos nunha terra máis coidada. Porque poñer en valor o monte é o mellor xeito de reducir os lumes. Neste sentido, quero agradecer o papel dos profesionais das brigadas que loitan contra os incendios e tamén a maior implicación dos concellos e dos galegos na limpeza dos montes.

Aínda hai traballo por facer, pero estamos no bo camiño.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

En segundo lugar, tamén cómpre protexer o medio dos riscos máis evidentes, como a xestión da auga que nos convoca a adoptar novas medidas de prevención. Así, ademais das que xa fixamos por lei para situacións de risco de seca, estamos decididos a tomar como referencia Sogama para contar cun novo organismo de xestión e administración da auga en toda a comunidade autónoma que xestione correctamente as infraestruturas hidráulicas, que controle as perdas de auga, e que homologue a calidade en toda Galicia.

Este asunto é competencia dos concellos, nos consta. Todas as propostas que faremos serán voluntarias, pero nós estamos dispostos a colaborar e arrimar o ombro para que os municipios poidan cumprir cos seus deberes.

En terceiro lugar, o medio tamén temos que protexelo de nós mesmos, e para iso, vai ser fundamental a Estratexia de Economía Circular 2030 que debe axudarnos a prolongar o ciclo vital dos recursos que consumimos.

Xa o fixemos poñendo punto final aos vertedoiros.

Xa o fixemos avanzando cara a xestión correcta dos residuos, acadar o vertido cero no ano 20 en Sogama. É dicir, 15 anos antes do que marca a Unión Europea.

E seguiremolo facendo coa nova Lei de Residuos que remitiremos este ano ao Parlamento; reforzando en 2020 as axudas para fomentar que os concellos implanten plantas de compostaxe, ou tamén coa distribución de pequenos composteiros en vivendas unifamiliares.

A maiores, seguiremos adecuando as infraestruturas de saneamento e abastecemento, nas que xa investimentos máis de 1.100 M€.

Mellorando a calidade das nosas rías, un obxectivo ao que dedicamos 130 M€ e que permitiu, por exemplo, recuperar case 13 millóns de metros cadrados para zonas de marisqueo.

E tamén cun proxecto de enorme relevancia para o futuro ambiental, como é a xestión dos xurros, que debe quedar enfocado nesta lexislatura, co establecemento dun sistema para tratar os residuos das granxas animais de acordo coa normativa europea.

Señorías, neste eido tamén cobra relevancia o xeito no que crecemos como sociedade. Por iso, é firme a decisión de que hai que priorizar sempre a rehabilitación sobre as novas construcións. E intentamos dar exemplo:

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

O maior impulso a isto fixémoslo neste Goberno coa primeira Lei de Rehabilitación Integral en Galicia, apostando polos materiais propios e sustentables como a madeira, tal e como impulsa a Axenda da Industria Forestal. E tratando de combater o feísmo aplicando as distintas guías elaborados por expertos neste sentido.

Fixémolo tamén tentando ser máis eficientes desde o punto de vista enerxético, a todos os niveis. Por suposto, a propia administración está sendo referencia na redución de custes enerxéticas, pero tentamos que os sectores produtivos e as familias tamén o fagan.

O Ecobarrio de Ourense é un proxecto de referencia en Europa e as primeiras accións serán xa visibles o próximo ano. E en 2020 tamén continuaremos con esta idea pioneira dándolle forma ao proxecto do segundo Ecobarrio na Coruña.

Temos un Plan específico de aforro e eficiencia enerxética no sector primario, que apoiou case 300 proxectos.

Os galegos teñen ata 1.500 € en axudas para renovar un vehículo con máis de 10 anos, e poden chegar ata os 7.000 para adquirir vehículos eléctricos, que por certo ampliaremos o próximo ano ao sector do taxi.

As melloras do transporte e nos nosos hábitos de mobilidade tamén contribúen a unha Galicia máis verde.

Desde 2009 puxéronse en servizo 314 quilómetros de sendas peonís, e engadiremos outros 70 o ano que ven.

Estamos abordando por primeira vez a completa remodelación das liñas de bus, coa inclusión por exemplo do transporte a demanda.

E o transporte metropolitano bonifica cada ano 15 millóns de desprazamentos, e poderían ser moitos máis se Pontevedra, que estou optimista con ese acordo, e se Vigo, non tan optimista, ou Ourense rematase cos temas pendentes.

E igualmente para o conxunto dos galegos, anúnciolles que o próximo ano aprobaremos o Plan de Eficiencia Enerxética 2020-2024 para máis de 20.000 familias. 20.000 familias que terán axudas para reducir o consumo enerxético dos seus vehículos e fogares, incluíndo un Plan Renove de electrodomésticos.

Galicia xa superou o obxectivo marcado para 2030 sobre o consumo de enerxías renovables, que se fixara no 32%. Este obxectivo xa o conseguimos no ano 2017.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E porque queremos seguir por diante, debemos reforzar a aposta polos sectores que teñen un papel determinante nese obxectivo: o eólico, a biomasa, a industria forestal están chamados a ter un papel protagonista na década que ven.

Ningún avance pode estar rifado coa conservación do entorno, e a conservación non ten por que ser antónimo de novos proxectos. Esta afirmación convócanos en todos os eidos, pero quixera centrarme especificamente no ámbito rural.

É bo que pouco a pouco se estea logrando facer conciencia no conxunto de España sobre a necesidade de facer máis forte o rural. Polo ben destes lugares pero tamén porque o conxunto do país sería máis pobre e incompleto sen o rural.

É bo que se fale moito máis do que se deu en chamar a “España baleira” ou a “España baleirada”. Pero a nomenclatura, aínda que se fai con boas intencións, xa é a primeira equivocación. De baleirada nada porque no rural hai cidadáns que merecen toda a atención dos gobernos.

A segunda apreciación que quixera facer ao respecto é que debería reducirse o ton dramático neste asunto. Antes deilles datos que demostran que moita xente ve futuro no rural. Non caíamos no engano de trasladar que é un modo de vida ancorado no pasado e condenado á desaparición. No rural hai vida e no rural hai futuro.

O camiño é exactamente o contrario. Amosar que hai razóns e instrumentos que garanten para o rural un futuro próspero. Hoxe o rural é máis competitivo.

Demóstrao, por exemplo, o sector lácteo que está a recuperar a estabilidade, xa que os prezos e a produción mantéñense respecto a 2018. E para seguir impulsándoo, estamos poñendo a andar a Estratexia de Dinamización do sector lácteo.

Demóstrao a grande acollida do proxecto de aldeas modelo, nas que facemos labores de limpeza para que nelas se implante actividade agrogandeira. Arredor de 30 concellos están interesados nesta iniciativa de recuperación da terra, de prevención de incendios e de creación de actividade económica

Ou tamén o demostra o interese dos grupos de acción local de pesca para desenvolver proxectos de diversificación no litoral, que a maioría son en concellos pequenos e medianos. Ata o de agora tradúcense na creación de 1.200 empregos a tempo completo cun incremento do valor engadido de case 57 M€.

Ademais, todo o que sae do noso sector primario ten o máximo prestixio:

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

A agricultura ecolóxica multiplicou por seis o valor económico das súas vendas na última década, e a superficie inscrita medrou un 6%.

Somos a segunda potencia conserveira do mundo.

Unha de cada cinco botellas do viño que producen as denominacións de orixe expórtanse.

O rural está asociado a calidade e, por iso, neste ano aprobaremos o Plan de reforzamento da principal marca que temos para iso: Galicia Calidade. Dotándoa ademais dunha finca escaparate propiedade da Xunta en Sergude, para que alí calquera persoa que visite Galicia poida coñecer nun único espazo todo o potencial da nosa terra neste sentido.

O rural ten futuro e quero referirme a dúas prioridades da Xunta neste ámbito.

A primeira, mellorar a base territorial das nosas explotacións. É o paso fundamental para fixar poboación e loitar contra o abandono.

A futura Lei de Recuperación e Posta en Valor da Terra Agraria, na que se está a traballar xunto co Grupo Parlamentario Popular, entrará na Cámara este ano. Pretende ser un antes e un despois para ordenar a terra e sobre todo para facilitar que se use, que se aproveite para xerar riqueza e emprego. Novos instrumentos como polígonos agroforestais permitirán mobilizar terra suficiente para proxectos viables, ou dotarnos de instrumentos para superar o problema do minifundismo e do descoñecemento dos propietarios.

Ademais, a lei contemplará a figura do banco de explotacións, coa finalidade de dar solución ao problema do relevo xeracional en Galicia.

En segundo lugar, mantemos o compromiso de que o rural sexa onde menos impostos paguen os galegos.

Xa hai a maior bonificación da historia para os que invisten no rural.

Hai impostos cero, a única comunidade de España, para mercar, para vender e para permutar calquera tipo de finca agraria ou forestal en todo o rural galego.

Hai deducións para que os mozos, as familias numerosas ou as persoas con discapacidade opten sen impostos para adquirir unha vivenda.

Daremos un paso máis e plantexaremos un novo paquete de impulso fiscal ao rural, tanto directamente nos tributos que dependen de Galicia, como solicitando ao Goberno central que faga o propio nos impostos estatais.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Para incentivar os arrendamentos pactados a través do Banco de Terras, para a mobilización de parcelas que se integran nun polígono agrofoestal, para a participación de proxectos de investidores no rural ou o uso de instrumentos de xestión conxunta da terra.

É dicir, a maior rebaixa para agricultores, gandeiros e silvicultores feita nunca e que converta a Galicia nunha referencia na dinamización fiscal do rural.

Señorías, non basta con que as administracións sexamos comentaristas da situación do rural. Temos que estar comprometidos co rural. Crendo no seu futuro e impulsando proxectos. Como facemos e seguiremos facendo, por exemplo:

Investimentos para acurtar distancias: máis do 80 % dos galegos vivimos a menos de 15 quilómetros dunha vía de alta capacidade, e vaise a mellorar completando a Vía Ártabra, a Autovía da Costa da Morte, a VAC da Costa Norte, a que unirá Tui-A Guarda, a que unirá Santiago con A Estrada, ou os desdobrementos Lugo-Sarria ou Brión-Noia.

Investimentos para facilitar a mobilidade. Todos teñen a disposición o transporte a demanda ou compartido co escolar, e a segunda fase do Plan permitirá estender a toda Galicia os beneficios do transporte metropolitano.

Investimentos para que haxa servizos homoxéneos as áreas urbanas: a Tarxeta Benvida en maior contía, casas niño, casas do maior, boticas no rural, atención hospitalaria a domicilio no rural, ou alianza coa Fegamp para que todos os concellos teñan un caixeiro.

Investimentos para que accedan á tecnoloxía: a práctica totalidade dos galegos xa teñen acceso a banda larga, pero hai aínda zonas sombra e por iso propoñemos completar a cobertura no rural e que os case 25.000 galegos que teñen mala ou nula cobertura en 4G dispoñan desta rede.

Investimentos para que se poida emprender. Como fixemos coas axudas do Programa Aprox Rural ou simplificando as cortas forestais, crearanse microparques industriais que faciliten o asentamento de actividades xeradoras de emprego e aprobarase un novo Plan Forestal.

Investimentos para que a xente viva no rural: Aos incentivos fiscais que están en marcha para mercar casa, sumaranse axudas ao alugueiro nos concellos de menos de 10.000 habitantes con dinámica demográfica negativa.

Investimentos para que se poida mercar máis facilmente: crearanse puntos de recollida de compras no rural para que poidan beneficiarse dos servizos de comercio dixital.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Non basta con dicilo, hai que exercelo. E ao igual que fai a Xunta, teñen que facelo todas as administracións. A súa obriga é ir moito máis aló das grandes capitais porque España é moito máis que a ponte aérea Madrid – Barcelona.

Desde logo non se combate o despoboamento investindo nunha comunidade como Galicia a metade que noutras nas que se aumenta un 60 %.

Nin tampouco cando se defende un sistema de financiamento que prima as grandes capitais e prexudica a aqueles lugares nos que, como Galicia, custa máis que cheguen os servizos públicos.

Nin tampouco si se acumulan máis retrasos en infraestruturas básicas como o AVE, que outras comunidades disfrutan desde o século pasado.

A este último respecto, véxome na obriga de trasladar a nosa intranquilidade polas últimas declaracións difusas e confusas do Goberno central. Estamos na recta final para que o AVE galego sexa unha realidade. Polo tanto esiximos que os prazos que se nos deron se cumpran.

E iso significa que o AVE ten que estar en probas antes de que remate este ano e que no 2020 os galegos poidamos mercar un billete para o AVE que nos una coa Meseta.

E esixiremos, por suposto, a máxima seguridade para o AVE galego, e por iso, pedimos tamén que se informe con total transparencia sobre as probas: a súa evolución, os resultados e os prazos.

O AVE ten que estar probado, ten que estar funcionando con trens de calidade, e con todas as garantías de seguridade no 2020.

Galicia pide porque Galicia fai. E Galicia esixe porque Galicia cumpre.

Cumprimos a nosa parte respecto ás estacións intermodais:

Ourense, Santiago e Vigo en obras, e a piques de comezar en Pontevedra.

Avanzamos nos deseños da Coruña, Lugo e Ferrol.

Pero descoñecemos os prazos previstos polo Ministerio de Fomento para adaptar as estacións de tren, pero Galicia si cumpre a súa parte

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E estamos tamén cumprindo co noso papel na preparación do Xacobeo 2021 para potenciar aínda máis unha chegada de turistas que crece ano a ano: en 2018 Galicia recibiu case 5 millóns de visitantes e máis de 320.000 peregrinos de 180 países. Onte mesmo coñecemos que fomos a 2ª comunidade con maior subida de turistas este verán 2019.

Temos unha gran cantidade de medidas en marcha: ampliar a rede de albergues, completar as obras de mantemento e sinalización dos Camiños, rematar e mellorar as entradas das rutas xacobeas en Compostela, o Plan de Turismo rural ou Galicia Sabe, finalizar a rehabilitación integral por primeira vez dende a súa construción da Catedral...

Temos tamén importantes iniciativas para os próximos meses.

Un Plan de Mellora de Aloxamentos Turísticos, unha orde de axudas para combater o “feísmo” nos camiños, un programa de “Camiño Accesible” que propón incluír pictogramas para persoas con discapacidade cognitiva, ou o Programa GALICIA ÚNICA. Unha nova acción que aposta polo turismo interno, propoñendo un sistema de estadías turísticas en provincias diferentes ás de orixe do solicitante. Para facilitar que tamén os galegos coñezan mellor Galicia. Unha especie de Imsero en Galicia, especialmente dirixido a mozos, maiores e familias numerosas.

Pero, señorías, o Xacobeo non é un proxecto só gubernamental. É un proxecto de país.

Máis de 600 persoas e institucións xa participaron na elaboración do Plan Estratéxico.

Comezamos a pechar os primeiros patrocinios coas empresas.

A iniciativa O Teu Xacobeo tivo un éxito sen precedentes. E, dada a boa acollida, anúnciolles que se abrirá unha segunda edición para que aínda máis persoas, empresas, colectivos e entidades poidan contribuír a deseñar o Xacobeo que queren.

E para que toda Galicia se sinta partícipe do Ano Santo, para que sexa o máis descentralizado feito nunca, confírmolles que nas próximas semanas iniciaremos unha ronda de contactos con todas as cidades galegas para preparar un gran plan de actuación nas 7 cidades de Galicia.

Santiago é a meta das peregrinacións, pero os seus efectos deben chegar a toda Galicia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Os programas: Xacobeo Ferrol, Xacobeo Lugo, Xacobeo Pontevedra, Xacobeo Ourense, Xacobeo Coruña e Xacobeo Vigo propoñerán unha oferta cultural e turística en cada unha das grandes cidades e un plan de accións: con singulares investimentos en infraestruturas en cada cidade, que deixaran unha cidade máis e mellor preparada, xa non pensando no ano 21, senón de cara á posteridade.

Toda Galicia debe sumarse e aproveitar esta gran oportunidade. Traballando polo Xacobeo que queremos... que debe ser o reflexo da Galicia que queremos.

Aquí estamos a falar da Galicia que ven, da Galicia da próxima década, con independencia de que, entre medias, haxa –quen sabe cantas citas electorais xerais ou unhas eleccións autonómicas. Esa estabilidade está garantida.

Afortunadamente, en Galicia a realidade é outra ben distinta á do conxunto de España. A Xunta de Galicia é libre para poder gobernar. Os galegos somos libres coas institucións que eliximos. Rendemos contas e nos sometemos ao veredicto das urnas. Estamos aquí para traer a esta Cámara cuestións, inquedanzas e propostas que afectan á vida e ás expectativas dos galegos, non para trasladar aos galegos novos problemas a través da política.

Por iso –reitero- o modelo é Galicia.

Un modelo que non da a elixir entre ser galego, ser español e ser europeo. Somos galegos, somos españois, somos europeos.

Un modelo que, fronte a parálise e o desgoverno, favorece o crecemento e o emprego.

Un modelo que sostén e mellora os servizos públicos.

Un modelo no que reducimos as débedas e pagamos aos provedores no mellor e no menor tempo de toda España.

Un modelo co que innovamos máis e se internacionaliza máis a nosa economía.

Un modelo que é posible ademais pagando menos impostos, porque aquí si hai xestión.

Señorías, sempre apostamos polas rebaixas de impostos ao máximo posible en cada momento. Porque ese é o noso compromiso cos cidadáns, pero tamén porque xestionamos de forma adecuada para poder facelo.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Mentres se prolongou a recesión, aprobamos rebaixas selectivas en diferentes ámbitos e para determinados colectivos máis vulnerables, e sempre de xeito prioritario para as rendas máis baixas.

Cando comezou a recuperación, afondamos aínda máis nese camiño, e houbo medidas de gran relevancia e impacto.

O programa de impostos cero no rural tivo una acollida espectacular: xa se beneficiaron 59.000 persoas. E eliminar o imposto de Sucesións para o 99 % dos galegos traducíuse en que máis de 338.000 familias que non pagaron ese imposto de sucesións.

Ese é o camiño que seguimos e que seguiremos, e por iso nos orzamentos do ano que ven incluiremos outro paquete de rebaixas fiscais para que Galicia teña aínda mellores condicións fiscais para as familias e para os investidores. E se algún de vostedes non está de acordo que diga por que.

Señorías, a inestabilidade, o bloqueo, a crise, non xorden de forma espontánea senón que teñen causas e causantes. A estabilidade e o acordo tamén, e non é mérito exclusivo dun goberno nin dun presidente.

Por iso, quero deixar constancia do meu agradecemento expreso a todos os que durante todo este tempo falan, colaboraron, acordaron, polo ben de todos.

Comezando polas familias que sacan adiante o país diante a década da recesión, e como presidente da Xunta creo obrigado e sentido sinalar tamén ás familias dos traballadores públicos, dos docentes, dos sanitarios, da administración de xustiza, da administración social e do resto das administracións públicas, que día a día fixeron posible un mellor servizo aos seus concidadáns con menores retribucións.

Quero agradecer tamén a todas as entidades sociais que demostran ter un gran sentido de país.

Tamén ás universidades, que deixando de ser compartimentos estancos, souberon darse a man.

Aos concellos que se entenden entre si e coa Xunta. Desde os que se fusionaron como Oza-Cesuras ou Cerdedo-Cotobade, aproveito para felicitar aos alcaldes que revalidaron as súas maiorías, ou aos municipios que traballan de forma mancomunada ou aqueles cos que logramos pactos en áreas moi importantes, como a tecnoloxía, o novo mapa de emerxencias, a inclusión social... Sempre hai excepcións, por suposto, pero acabará xulgándose a historia.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Tamén lle quero agradecer ás comunidades autónomas que se aliaron con Galicia para defender intereses comúns. Algunhas con éxito, como o Corredor Atlántico de Mercancías. Outras sentando as bases dun camiño que cómpre continuar, como a demografía ou financiamento.

Do mesmo xeito, se me permiten un agradecemento interno, a todos os membros do goberno de Galicia, que demostraron o máximo compromiso coa nosa terra. Sempre e sen excepción.

E igualmente aos grupos da Cámara que en ocasións fomos quen de lograr consensos amplos ou mesmo unánimes.

Galicia segue precisando de todos nós.

Podemos apoiar, sen fisuras, que o Ferrol da Ilustración, que a Ribeira Sacra ou as Illas Cíes-Illas Atlánticas sexan recoñecidas como Patrimonio da Humanidade.

Podemos celebrar unidos o próximo ano do centenario da Xeración Nós e desde a Xunta impulsaremos a colaboración de todas as institucións para reivindicar este antes e despois no estudo e dignificación da nosa cultura.

Podemos preparar tamén conxuntamente o Xacobeo 2021 e os seguintes.

O futuro danos moitas posibilidades para traballar xuntos: no cultural, no económico, no social...

Pero hai asuntos nos que a división nunca debería ser unha opción e, desde logo, un deles é na loita contra a violencia machista.

A loita contra a violencia machista require un amplo repertorio de medidas xurídicas, policiais, asistenciais, sociais e económicas. Hainas.

Nalgúns casos foron previas a este Goberno. o 1º Plan de acción neste eido foi elaborado polo Goberno Fraga. Medidas de gran relevancia como o salario da liberdade aprobáronse no Goberno bipartito.

Outras xestáronse neste Goberno, como a ampliación das beneficiarias das axudas económicas ou o primeiro programa de inserción laboral das vítimas.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

E algunhas máis derivan do Pacto alcanzando a nivel nacional, que en Galicia estamos cumprindo con axilidade cun orzamento de 16 M€. Por exemplo, por primeira vez está en marcha unha orde de axudas aos concellos para contratar a mulleres vítimas.

Todos os que estamos nesta Cámara traballamos co mesmo obxectivo e sempre ao máximo contra a violencia machista, e ninguén debería ter inconveniente en recoñecelo. Eu desde logo non.

Non é aceptable negar a realidade de que este problema existe. Tampouco o son os intentos de diluílo noutros. Do mesmo xeito, ninguén dos que estamos aquí deberíamos negarnos que estamos comprometidos contra esta lacra..

Crimes terribles como o ocorrido recentemente en Valga deberían levarnos a estar aínda máis unidos. A nosa obriga é trasladar unha dobre mensaxe ás mulleres e tamén aos varóns que se senten -nos sentimos- horrorizados por que haxa homes que actúan deste xeito:

En primeiro lugar, que se ten avanzado para previr e combater unha conducta delitiva que, polas súas características moitas veces clandestinas, non sempre é doado detectar a tempo.

E, en segundo termo, que as medidas aínda non son dabondo para que a tolerancia cero se converta en criminalidade cero. Pero seguiremos.

Por suposto, a Xunta vai continuar traballando con novas iniciativas, como a Oficina xudicial de atención ás vítimas que centralice todos os apoios ou tamén, contra o machismo, a introdución das cláusulas de igualdade na contratación pública.

O compromiso na loita contra a violencia de xénero ten que ser completo e sen fisuras porque o adversario é despiadado e, lamentablemente moitas veces, imprevisible e desde logo, polo que a nós respecta, traballar pola mellor Galicia posible non só pasa polo crecemento, o emprego, os servizos públicos ou o medio ambiente, senón tamén por que esa Galicia á que aspiramos se libere tamén do machismo.

Señorías. En todos os eidos, o avance de Galicia nos últimos anos é incuestionable como tamén o é que aínda queda moito por facer e tamén moito por acadar. O mellor xeito que temos de facer esta autocrítica e recoñecelo son todas as propostas que hoxe avanzamos para o futuro máis inmediato e tamén para o medio e longo prazo da década que vén:

Máis apoio que nunca ás familias para que Galicia sexa terra de benestar e de porvir.

Unha educación e unha sanidade pública por riba e por diante do resto de España.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Anticipación aos novos tempos pola vía da innovación para crear novas oportunidades.

E un territorio máis verde, que coide moito máis de si mesmo, para que os mozos reciban nas mellores condicións o mellor legado que podemos deixarlles en herdanza: Galicia.

A mellor Galicia da nosa historia: a Galicia Xacobeá; Galicia Calidade.

O camiño que temos por diante non será, nin moito menos, sinxelo: Ameazas mundiais de desaceleración, incógnitas no marco comunitario e unha inestabilidade nacional que deteriora e agrava todo. Ademais non nos conformamos e fixámonos retos que nunca antes acadamos. Pero seremos quen.

Ao longo da súa historia e tamén na súa historia recente, Galicia demostrou que é capaz. E agora –como entón- as galegas e os galegos non están nin estarán sos. Tiveron, teñen e terán ao seu carón á Xunta de Galicia.

Con todas as lóxicas preocupacións que senten, con todas as nosas eivas e equivocacións, con todos os soños que aínda debemos facer realidade... as galegas e os galegos SI poden durmir tranquilos no que respecta á Xunta de Galicia.

Ante os perigos dun empeoramento na situación económica; a Xunta de Galicia garante planificación, rigor e responsabilidade.

Ante as incertezas internacionais e nacionais; a Xunta de Galicia garante seguridade e estabilidade.

Ante unha política de división e trincheiras; a Xunta de Galicia garante moderación, centralidade e unidade.

Ante aos que deterioran a convivencia; a Xunta de Galicia garante Estatuto e Constitución.

Ante o egocentrismo que se desentende dos intereses xerais; a Xunta de Galicia garante un goberno que goberna e para todos.

E ante os incumprimentos, as chantaxes e os menosprezos; a Xunta de Galicia garante que Galicia terá o respecto que merece.

Non sabemos si do próximo 10 de novembro sairá por fin un Goberno para España pero Galicia pode estar segura de que SI ten e terá na Xunta de Galicia todo aquilo do que carecemos agora na nación.

INFORMACIÓN AOS MEDIOS

Queremos o mellor para España porque somos España pero Galicia si será independente da política e dos políticos que non están á altura.

O de menos é o futuro dos que estamos aquí. O de máis é que Galicia ten despexado o seu para os próximos 12 meses e hai que garantir un futuro certo para os próximos 12 anos.

Galicia convócanos e, para este reto, as galegas e os galegos poden contar coa Xunta de Galicia e poden contar comigo.

Non hai maior honra que servir a Galicia. Moitas grazas.